

раходъ за Цариградъ. Сълзи, радости и хиляди тайни благословии го съпроводи́ли отъ брѣга на Солунткия Заливъ. Парахода смѣло зацѣпилъ буйнитѣ вълни на Бѣлото море, като взелъ испърво по направление на югоистокъ да заобиколи Халкидонския полуостровъ и послѣ все повече къмъ истокъ теглилъ, прѣзъ Дарданелскій протокъ сѣвероисточно — по Мряморното море и хайде въ Цариградското пристанище. Тамъ Костадинъ ималъ всички полезни книги и разни сгоди, за да добие по-висока наука. И наистина, съ дарбитѣ, съ трудътъ и съ постоянството си той и въ Цариградъ оставилъ много надирѣ другаритѣ си по наука и знание и взелъ да се надпрѣваря съ тамошнитѣ най-учени хора въ онова врѣме. Той изучилъ много хубаво съчиненията не само на свети Григорий, както казахъ погорѣ, нъ и на всички стари писатели; изучилъ отлично старитѣ езици: гръцкия, римския, еврейския и др. Съ него не смѣялъ по-сетнѣ никой тогавашенъ да се сравнява. Костадинъ билъ нареченъ философъ — прочутъ мъдрецъ.

НЕДА.

единитѣ родители отидохъ да зариватъ царевицитѣ (кукуруза), а Неда оставихъ дома да седи и пчелитѣ да варди. Неда бѣше на дванадесетъ години, та можеше не

само чорапи да плете, а и много кѣщни работи да върши. За този день бѣше зарѣчено на Неда между друго за вечера и фасулъ да сvari.